

Loučka paní matky.

Při cestě z Habartic do panského dvora v Černousích se rozprostírala zvláštní loučka trojúhelníkového tvaru. Protože byla na mírné vyvýšenině, naskýtal se z ní dobrý výhled na sousední pole. Podle vyprávění paní Berty Pohlové patřivaly všechny tyto pozemky majiteli panského dvora.

Jeden z jeho vlastníků měl ochrnutou matku, která však byla i přes své postižení velmi energická a nesnášela zahálku. Proto cítila potřebu na všechno při dvoře dohlížet. Ať to byly polní práce, stroje nebo služebnictvo v domě. Pokud dohlížela na domácí práce, ještě si nějak poradila, ale horší bylo, když chtěla sledovat práce na polích a lukách. Ale nakonec i tady vymyslela účinný způsob. Nechala si zhotovit zvláštní kolečkové křeslo, na němž jí vozil k tomu určený sloužící.

Viděla-li, že někdo na poli pracuje nedbale, nebo je dokonce líný, nechala si ho k sobě povolát a varovala ho. Pokud dotyčná osoba na varování nedbala a byla při nějakém prohřešku znovu přistižena, trvala paní na potrestání – provinilec byl nemilosrdně zbičován. Všichni se jí báli, protože jí nic neuniklo. Vděčila za to právě výhodné poloze oné třístranné loučky, jež se stala její pozorovatelnou. Vzpomínka na přísnou paní se dochovala i do pozdějších časů, protože místo, odkud vše bedlivě sledovala, dostalo název Loučka paní matky.

*Vybráno z publikace **Pověsti od řeky Smědé. Lidová vyprávění z Frýdlantska a Jizerských hor.***

Převyprávěla Eva Koudelková, radou a pomocí mimo jiné přispěl pan Günter Krause.

